

FOAIA POPORULUI

Organul partidului național-țărănesc.

<p>Prețul gazetei :</p> <p>Pe an 15 cor.</p> <p>Pe jumătate de an 8 „</p> <p>Pentru străinătate 20 „</p>	<p>Redacția și administrația :</p> <p>Cernăuți, strada Dominicului 16A</p> <p>Apare în fiecare Duminică.</p>	<p>Inseratele :</p> <p>Un rând petit odată . . . 40 bani</p> <p>De două ori 70 „</p> <p>De trei ori 100 „</p> <p>Un număr costă 30 bani.</p>
---	---	---

Păpușoi.

(Scrisoare dela țară.)

Decând cu războiul acesta n'am mai putut de mult scrie la gazetă și acuma îmi era chiar poftă de scris și mi s'a nimerit tocmai acuma prilejul să mă pun să scriu în contra planului lui Moș Ionică cu împărțala păpușoiului, că D-Voastră mă știți, dacă n'ați uitat, că sunt om cu nărav și la ori ce nu-mi convine nu pot tăcea și așa vreau să-i replic moșului Ionică la scrisoarea lui din 27 Ianuarie 1918 Nr. 3 al F. P. și d-lui dacă va fi cuminte și va judeca bine unde vreau să mă duc, apoi nici nu se va supăra.

Moș Ionică a făcut observarea că din cauza războiului ni s'a scumpit păpușoiul peste măsură și că mai ales nouă muntenilor ni-a făcut cea mai mare greutate și o zic și eu că a spus-o foarte adevărat. Moșu se mai năpustește apoi asupra geșeftarilor că vând scump până la 180 lei corețul dară aice de și nu sunt chemat a apăra pe geșeftari totuși vreau să-i dovedesc în parte contrariul. Oamenii dela noi au cunoscătoriat mai multe sate din ținuturile Rădăuțului, Storojinețului. Siretului și Vașcăuțului cumpărând păpușoi și au plătit dela 100—200 lei la producători, nu la geșeftari. Și dacă au vândut producătorii singuri așa de scump, apoi dacă s'a și ocupat cineva cu geșeftăritul umblând câte 6—10 zile pe drum în așa scumpete și greu de umblat chiar tot din cauza războiului, apoi acela încă n'a putut să-l deie de pomană. Moșu își mai dă părerea, că la împărțitul păpușoiului sau a făinei

nu se face dreptate și s'ar conveni să se deie numai celor ce nu-și pot aduce singuri depe la țară. Că nu se face dreptate e drept, că la noi în 6 luni de zile am primit dela guvern prin comună câte 14½ kg. de cap (păpușoi și făină). Judece lumea cum s'a putut trăi cu această dreptate. Și mai zic și eu că la cei ce nu pot, n'au nici cu ce să aducă, nici pe ce cumpăra, li s'ar conveni să capete chiar degeaba pâne; iară cum sunt multe femei ușurate, care beau prin cărșme cu câți duși de apă și de vânt, să capete mai mult și să li coaste kg. câte 28—38 cruceri, pecând ceialți, în care se razimă toate vânturile cele să mânânce cu câte 2—3 lei kilogramul. Cu aceasta nu mă pot împăca. Ce se atinge de precauțiunea stăpânirii, voiesc să replic, că domnii au știut să pună numai prețuri (taxe) pe pâne și cu aceasta s'a finit totul. Parecă un biet muntean, dacă a mers la țară, a putut căpăta ceva după tarifă. A trebuit să plătiască cât i s'a cerut, dacă n'a vrut să se întoarcă cu mâna goală și să fugă ca un tâlhar cu pânea cumpărată așa de scump, din cauza, că sau poate n'avea nici »pasirșain«, că tare greu se mai da, sau că străjile și jandarmii li confisca pânea de pe drum. Dacă stăpânirea ar fi voit înadins să vie muntenilor în ajutor cu pâne și să cruțe satele de mii câte li-au vârsat ei la țărani dela țară pentru pâne, apoi foarte ușor putea să revireze, aceasta pâne și câtă încă mai este de prisos cu prețuri mai moderate și să li împărțască la cei ce n'au avut pâne, bunăoară ca noi muntenii. Noi am

plăti bucuroși câte 40—50 lei pe coreț ca să nu fie nici producătorii scurtați, că lucru coastă încă destul de scump, dară nu câte 200 lei și mai bine.

Eară mai de parte despre împărțeli e încă foarte mult de vorbit, dară mai lăsăm pe de altă dată. Și să nu fie cu bănat moș Ionică să auzim de bine și rog de iertare.

Cu stimă **Nicolai G. Țeran.**

Fundulmoldovei, în 3 Faur 1918.

Nota redacției. Îi mulțămim d-lui Țeran pentru scrisoarea aceasta frumoasă, care conține multe adevăruri și-l rugăm, să ni mai scrie despre durerile muntenilor, care pe calea aceasta mai lesne ajung la urechile stăpânirii.

Despre unele lucruri din scrisoarea aceasta trebuie să dăm deslușiri mai apriate, deoarece s'a ivit o neînțelegere între Moș Ionică și d. Țeran. E adevărat, că nu numai gheșeftarii cer prețuri nerușinate pentru păpușoiu ci și gospodarii dela țară, care au învățat aceasta dela geșeftari. Ba ce e mai rău, se găsesc unii gospodari, cari vând păpușoiul lor cu bani scumpi la munteni sau la gheșeftari, și capătă apoi păpușoiu ieftin și mai bun dela stăpânire.

Ce privește împărțala păpușoiului, apoi trebuie să spunem, că d. Țeran nu l'a înțeles pe deplin pe Moș Ionică. Acesta a spus, să se deie păpușoiu dela stăpânire numai la aceia, care n'au proviziuni. El n'a spus, să nu se deie la aceia, care-și pot aduce dela țară, căci aceasta nu-i iertat. E adevărat însă, că la împărțala se fac multe nedreptăți. Noi credem, că unica cale adevărată la împărțirea păpușoiului e următoarea: Întăiu ar trebui să se

constate cine are păpușoiu și cine nu. Apoi să se deie păpușoiu numai la aceia, cari n'au nimică ș. a. așa, ca la cei săraci să se deie degiaba, iar la cei cu stare, să se deie cu plată. Noi am luat informațiuni la guvern și am aflat, că districtul Câmpulungului a căpătat în luna lui Ianuarie 22 vagoane de păpușoiu, iar districtul Dornei 12 vagoane. Dacă păpușoiul acesta s'ar fi împărțit cu rânduială, atunci fiecare cap ar fi căpătat cam peste 6 kg păpușoiu în luna lui Ianuarie. Atâta și se cuvine. Din cauza lipsei mari de grâne stăpânirea s'a văzut nevoită, să hotărească ca fiecare om să capete pe zi cel mult $\frac{1}{6}$ kg păpușoiu, ceia ce pe lună face 6 kg.

D. Țăran mai spune, că stăpânirea numai a pus prețuri maximale (tarif) și mai departe n'a făcut nimică, iar' cu tarif nu se capătă nimică. Ce privește cerealele părerea aceasta a dlui Țăran nu e exactă. Pentru cereale stăpânirea a hotărât prețuri maximale, a ordonat însă totodată, ca nimenea n'are voie să cumpere cereale decât numai biroul pentru traficul cerealelor și biroul acesta are să împărțească apoi cerealele cumpărate și adunate la aceia, cari n'au nimică. Deoarece în Bucovina din cauza, că frontul e foarte aproape, miliția a recvirat toate cerealele și n'a lăsat biroul pentru traficul cerealelor să cumpere cerealele, biroul acesta a fost nevoit, să aducă făină și păpușoiu din Ungaria și România. Abia acuma miliția a încetat cu recvirarea, astfel că biroul numit a început cu cumpărarea cerealelor, pentru a le împărți acolo, unde nu-i nimică. E drept, că acuma puțin ce se va mai afla, căci pe de o parte a luat cea mai mare parte miliția, iar' pe altă parte gospodarii au vândut ce au avut pe sub mână, căci gospodarilor nu li e iertat să vândă cerealele lor la particulari ci numai la biroul pentru traficul cerealelor.

Conflictul ruso-român.

Profesorul Const. Stere despre situația României.

D. C. Stere, deputat, profesor universitar, a făcut următoarele declarațiuni unui redactor al ziarului »Bukarester Tagblatt«.

Războiul de azi a creat o situație limpede pentru România. Ea nu poate rămânea izolată. Ea se află în fața a două posibilități: ori se alipește de Germania și Puterile Centrale, singura soluție care chezsuește țării un viitor de propășire ori se aliază din nou cu Rusia în care caz va cădea, spre nenorocirea ei în sfera Orientului.

E lesne de înțeles, că România n'a putut până astăzi, să capete o organizare serioasă și definitivă. Vina acestui fapt consta în luptele lungi dintre Rusia și Turcia, ca și în antagonismul dintre Rusia și Austro-Ungaria. Cu totul dependentă de aceste Puteri, România a fost veșnic expusă pericolelor, neputând dispune în voie de soarta ei. Chiar și după războiul Crimeei s'a creat doar o stare provisorie, care a pus țara sub protecția Marilor puteri. Încă la congresul din Berlin, reprezentantul Rusiei, contele Șuvalov, a avut un limbaj din care reșea lămurit că independența României urmează să fie numai un provizorat, până ce Rusia va socoti momentul oportun s'o desființeze. E o greșală de a socoti că România a avut o independență reală, în tot acest timp până în zilele ce au precedat intrarea României în războiul mondial. Rusia avea o organizație polițienească specială în România și toată lumea știa că șeful Siguranței generale românești se afla în serviciul Rusiei și putea crea după plac așa zise »curente populare«. România a fost până în ultimul timp o jucărie a Rusiei. Clasele de sus erau mulțămite cu soarta aceasta a țării, din cauză că aveau în mâini toate foloasele și privilegiile.

Acum ne aflăm în fața unei pozițiuni cu totul schimbate care ne dă putința să ne creăm o situație internațională, care să nu mai poată fi un obiect de dispute și pretenții. Viitorul României stă în strânsă legătură cu Puterile Centrale, în special cu Germania, care are situația de frunte în Centrul Europei. Germania trebuie să-și creeze o situație în Orient pe temeiul alianței cu Statele balcanice și are mare interes să ne sprijinească, numai astfel putând să ferească linia Berlin-Bagdad de o ciocnire panslavistă. Interesul ambelor părți e dar de o potrivă, căci românii sunt la rândul lor amenințați de pericolul panslavist.

Abia când se va crea o situație politică limpede, viața internă a națiunii și cultura sa, se vor putea desvolta. Până acum n'avem pe tărâmul politic în administrație, în justiție etc., nici măcar cele mai elementare condiții ale unei bune organizații. Chestiunea agrară, chestiunea evrească, etc. cer reforme radicale. Abia atunci, când politica urmată de România va fi clară, poporul se va putea desvolta în libertate.

Situația economică e în fond foarte simplă. Avuțiile noastre principale sunt cerealele și petrolul. Pe de alta parte avem nevoie de produse fabricate. O mare industrie nu poate exista la noi din cauza lipsei, de debușeu. Așa dar, fie chiar numai spre a plăti dobânzile datoriei noastre naționale, crescute enorm, trebuie să sporim pe cât se poate producția naturală a solului nostru. Acum când vor dispărea toate barierele, navigația de vapoare de pe Dunăre și implicit legătura pe apă cu Germania vor putea crește enorm. Capital nu putem obține decât din Germania.

Străinul trebuie să nu uite că la noi nu există clase sociale ca în restul Europei. Țăranii, cari reprezintă 82 la sută din întreaga populație și cari în viitor vor fi singura clasă din care România va putea renaște și întineri, erau până acum în starea iloților orientali, fără nici o organizație serioasă și fără să înfățișeze forța conservatoare a clasei țărănești din Apus.

Dar nici o aristocrație în sensul european n'avem în România. Aristocrația n'a jucat la noi niciodată un rol național ca în Germania, unde a apărut țara, constituind un centru de radiare pentru toate manifestările culturale. Aristocrația noastră era compusă din fanarioți, cari n'aveau decât pofta de a exploata țara.

Ne lipsește și o clasă mijlocie sănătoasă. Până la pacea dela Adrianopol, România n'avea drept de export. În chipul acesta nu se putu desvolta o clasă negustorească, iar clasa mijlocie rămase compusă din elementele străine.

Negreșit, țăranii reprezintă o »bărbăție sanătoasă«. Aceasta însă garantează mult mai mari posibilități de desvoltare, decât semicivilizația putredă, sub care am avut atât de suferit. (După Foaia Poporului Român-Budapesta.)

Pacea.

După trei ani și jumătate în sfârșit s'a făcut primul pas pentru sfârșirea acestui războiu crâncen. În 9 Februaie dimineața s'a încheiat pacea între noi și tânăra republică Ucraina.

Pacea cu acest stat are în privința militară și mai ales în privința economică o însemnătate deosebită pentru noi. Prin încheierea acestei păci frontul din ost a fost rupt în două bucăți, în nord a rămas încă frontul Rusiei de cam 800 km și dela Prut în sud frontul român cu peste 500 km. Din punct de vedere strategic ruperea aceasta în două bucăți înseamnă pentru noi un avantaj mare față de dușmani.

Partea economică al tratatului de pace ne deschide magazinele bogate de grâne ale Rusiei de sud de odinioară. Ucraina s'a obligat să ne deie prisosul grânelor sale precum și alte cereale și materiale necesare pentru războiu, ceea ce ne va ușura cu mult lupta economică ce o ducem și va sfârma definitiv planurile dușmanilor de a ne învinge prin foame.

Dară și din punct de vedere politic tratatul cu Ucraina ne este de mare folos. Semnele lui se arată acum. Abia câteva zile după încheierea lui, delegații ruși la Brest-Litowsk sub presiunea păcii cu Ucraina au declarat, că consideră, renunțând la un tractat formal de pace, starea războiului sfârșită, ordonând totodată demobilizarea. Intrucât Rușii se vor ținea de declarația aceasta, va arăta viitorul. Prin declarația aceasta însă au dovedit inferioritatea lor, înțelegând, că sub împrejurările date nu mai pot să se războiască cu noi.

Acuma se naște întrebarea, ce se va întâmpla cu România? Izolată din toate părțile, avizată exclusiv la puterile proprii, în față cu oștirile noastre bine pregătite, care-i amenință cu un atac general, în spate cu noul dușman Ucraina, România nu are decât două căi: S'au să jertfească toată oștirea într'o luptă în care trebuie să fie învinsă, sau să încheie pacea. Prim-ministrul Brătianu care prin declararea războiului a nimicit întreaga țară, și-a dat demisia, făcând loc generalului Averescu, care a fost chemat de Rege să facă un ministeriu

nou și să ia, în considerarea situației create prin tratatul de pace cu Ucraina, hotărârile necesare. Știrile ce ne sosesc din România ni arată tendința de a ajunge la o înțelegere cu noi. O parte mare din deputați, sprijiniți de masele poporului și de o parte din ofițeri, cer numai decât înțelegerea cu noi și în privința aceasta s'au pus în înțelegere cu conducătorii republicei Basarabia ca să facă o presiune asupra regelui și al guvernului. Avem nădejde, că spiritul sănătos va învinge și România va urma unica cale, care poate aduce scăparea din situația de acum și anume încheierea păcii cu noi.

Cântece de războiu.

I.

Frunză verde busuioc
Vin fetele dela joc,
Vin fetele supărate,
C'o rămas azi nejucațe.
Da cine dracu' va juca,
Pe una și pe alta
Că voinicii o plecat
La războiu ne'mpăcat.
Iar' voi a-ți rămas
Cu lacrimi pe obraz,
Cu lacrimi și supărate
Pe de veci nemăritate!

II.

La fântâna de sub deal,
Dă badea apă la cal.
Calul bea și nechează,
Badea din ochi lacrămează.
Taci, bade, nu lacrăma,
C'a veni o vrem'ășa
Și bătaia s'a găti
Și noi tot doi pui om fi.

Bodnariuc.

III.

Frunză verde depe mal
Am ajuns la un șpital
D-zeu mi-o ajutat
Că rana s'o vindicat
Acuma de-o fi pace în țară
Voi scăpa a doua oară.
Dar dacă a fi tot războiu
M'oiu duce iar înapoi
M'oiu lipi lâng' o cetate
Și-oiu mai scrie o mică carte
Cine-o prinde s'o citească,
Lacrimile să-i pornească

Cum și la mine o pornit
Când casa mi-am părăsit
Și maica mea supărată
C'am lăsat pustia casă.
D-zeu sfântu ne ție,
Să scăpăm de asta urgie.

Mihaiu Dariciuc
din Mănăstirea Putna (reg. 41).

Știri mărunte.

Dela universitate. În decursul luni acesteia sârbează doi foști profesori ordinari și acuma emeritați ai universității noastre iubileul de 80 de ani. La facultatea teologică e consilierul aulic Eusebie Popovici, care în 27 l. c. st. n. ear' la facultatea juridică consilierul aulic Frideric de Kleinwächter, care în 25 l. c. st. n. sârbează a 80 aniversare. Rar dar dela Dumnezeu a ajunge o vârstă atât de înaltă, mai ales pentru bărbații de muncă științifică și de școală. Aflăm că din partea facultății de teologie, care singură e acuma în deplina ei activitate, s'a pregătit pentru emeritații octogenari adrese frumoase de felicitare. Aducem și noi cele mai sincere gratulări. Vom reveni.

Numire. D. Cons. guv. Constantin Mandicevschi, director al școlii reale din Cernăuți, a fost numit inspector școlar de țară. D-sa a funcționat acuma de aproape doi ani provizor în postul acesta. Un pedagog cu experiențe întemeiate și largi d. Mandicevschi trece de unul dintre cei mai de frunte bărbați de școală din Bucovina. De el națiunea leagă nădejdea unui avânt nou al școlii noastre naționale. — În locul dlui Mandicevschi a fost numit membru în consiliul școlar directorul de la gimnaziul românesc din Cernăuți d. Teodor Bujor, care face acuma în Cernăuți servicii militare în calitate de căpitan.

Magistratul orașului Cernăuți. Pentru ușurarea administrării orașului Cernăuți șeful țerii a numit un comitet de 12 cetățeni, care vor sprijini magistratul provizoriu cu sfaturi în activitatea sa. În comitetul acesta au fost chemați și doi Români ș. a. meritosul primariu pe timpul invaziunii rusești exarhul George Șandru și fostul viceprimar George Voiteco. Nu ne îndoim, ca acești doi bărbați încercați în lupta pentru drepturile noastre vor ști să apere cu demnitate, dar și cu hotărâre cuvenită interesele noastre naționale!

Decorați. Stegarul Ioan Bolocan dela armata teritorială 22 a fost decorat cu medaila de aur și medaila de argint clasa I. pentru vitejie. El poșede până acuma șapte decorațiuni și se află de prezent rănit într'un șpital militar din Viena.

Cătră cei evacuați și refugiați!

În ziua de 11 Ianuarie 1918 s'a pus în lucrare legea din 31 Decembrie, f. l. i. Nr. 15, pentru ajutorul refugiaților (oamenilor pribegi).

§ 9 al legii acesteia are cuprinsul următor:

»Oamenilor nevoiași, cari la porunca diregătorilor au fost scoși (evacuați) din casele lor și, fiind că au rămas pe câmpul de războiu, de mai înainte sau de față, nu au avut parte de ajutorul statului pentru evacuați sau pribegi, sau, părăsind ocoalele pribegilor, au pierdut ajutorul acesta, și din una sau cealaltă cauză nu l'au primit prin mai mult de trei luni, li se va plăti ulterior, la cererea lor întemeiată, o taxă de alimentațiune de cap pe zi de 1 cor., cel mult însă până la 500 cor. de cap.

Plata aceasta se va cere până în trei luni de la publicarea legii de față înainte.

Comitetul pentru sprijinirea refugiaților din Bucovina recomandă evacuaților de felul celor amintiți în § 9, să facă cererile lor scrisual sau să le deie gural la protocol la demnii numiți mai jos, pentru că-și pierd dreptul, dacă nu-l cer până cel târziu în 11 April 1918.

Taxa de alimentațiune din vorbă privește numai timpul până la 21 Iulie 1917. Din ziua aceasta înainte evacuaților li se cuvine întreaga taxă a refugiaților, deci de rând 2 cor. de cap pe zi, iar celora dintre dânșii, cari nu sunt în stare de a agonisi, trăiesc de sine sau nu au pe nimene în casă ce i-ar putea sprijini, chiar 4 cor. de cap pe zi.

Plata aceasta nu se poate cere numai de evacuat sau de epitropul lui, ci și de capul familiei pentru întreaga familie evacuată, și chiar de comitetele pentru sprijinul refugiaților.

Comitetul pentru sprijinul refugiaților din Bucovina a înființat o filială în palatul țerii din Cernăuți, sub conducerea predicatorului gr. or. Dr. Ipolit Tarnavschi, și afară de aceea exposituri în următoarele locuri:

1. pentru districtele Vijnița și Vășcăuți Dr. Drohomirecki în Vijnița;
2. pentru districtul Storojineț consilierul de fin. Ratski în Storojineț;

3. pentru comunele Vicovul de sus și de jos, Straja, Putna și Karlsberg administratorul silvic Isopescu în Vicovul de sus;

4. pentru districtul Rădăuți parochul Cărbune din Rădăuți;

5. pentru districtul Câmpulung cu comunele Sadova, Pojorâta, Fundul-Moldovei și Breaza administratorul de spital V. Boca în Câmpulung;

6. pentru comunele din valea Moldoviței administratorul silvic Turcan;

7. Pentru districtul Coțmani Zastavna gerentul Pauliuc în Coțmani.

Filiala din Cernăuți și expositurile numite vor sta în ajutor fiecărui evacuat și refugiat, îi vor da toate informațiunile dorite și la cerea lui vor mijloci chiar plata suplimentară a taxei de alimentație, amintite în § 9, sau cea a taxei refugiaților.

Se'nțelege că fiecare persoană sau familie poate cere plata și la căpitanie, unde se află și blanchete anume pentru cererile acestea.

Informațiuni se pot căpăta și la redacțiunea foii noastre și la președintele comitetului executiv Dr. Maximilian Stiglitz, Viena, I. Elisabethstraße 26, care este gata a trimite fiecărui evacuat și refugiat și câte un exemplar al legii, câtă vreme le are.

Întregul public este rugat a face luători de seamă pe evacuați la apelul de față, ca să se ferească evacuații de pericolul de a-și pierde dreptul din lipsa de cunoștință a legii.

Viena, 25 Ianuarie 1918.

Președintele:

Dr. Alexandru baron Hormuzaki
căpitan al ducatului Bucovinei, deputat în cameră.

Președintele comitetului executiv:

Dr. Maximilian Stiglitz,
consilier districtual al comunei Viena, avocat.

Calendar Februarie 1918

Ziua	Calendarul vechiu	Cel nou
Duminică	4 P. Isidor	17
Luni	5 M. Agatia ☾	18
Marți	6 P. Vucol ep.	19
Miercuri	7 P. Partenie	20
Joi	8 Teodor Stratilat	21
Vineri	9 M. Nichifor	22
Sâmbătă	10 M. Haralampie	23
Duminică	11 M. Vlasie	24
Luni	12 P. Meletie ☽	25
Marți	13 P. Martinian	26
Miercuri	14 P. Auxentie	27
Joi	15 Ap. Onisim	28
Vineri	16 M. Pamfilie	1
Sâmbătă	17 M. Teodor Tiron	2

Manifestul Impăratului despre pace.

Cătră popoarele mele!

Mulțumită grațiosului ajutor al lui Dumnezeu am încheiat Noi pace cu Ucraina.

Armele Noastre victorioase și politica Noastră sinceră de pace urmărită de Noi cu voință neabătută au produs primul fruct al luptei de apărare dusă pentru susținerea noastră.

În unire cu popoarele Mele greu încercate am credință, că după prima încheiere de pace pentru Noi atât de îmbucurătoare omenirea suferitoare va avea curând parte de pace generală.

Sub impresia acestei păci cu Ucraina se îndreaptă privirea Noastră plină de simpatie cătră acel popor stăruitor și tânăr, în al cărui inimiă s'a arătat mai întâiu între adversarii noștri simțirea iubirii aproapelui și care după vitejia arătată în multe lupte a avut și destulă putere de a manifesta prin faptă, înaintea întregii lumi, convingerea lui mai bună.

Astfel a eșit ca primul din tabăra dușmanilor noștri, pentruca în interesul ajungerii cât de repede a țintei mari comune să uniască aspirațiunile sale cu puterea noastră.

Dacă din prima clipă, când am suit tronul înaintașilor Mei luminați, M'am simțit una cu popoarele Mele în hotărârea neclintită a duce lupta impusă Nouă până la dobândirea păcii onorificire, Mă simt cu atât mai mult una în ceasul, în care s'a făcut primul paș spre realizarea acestei ținte.

Cu admirare și recunoștință plină de dragoste pentru rezistența aproape supraomenească și dorul de jertfire neasemănat al oștirilor Mele eroice cât și al acelora, cari zilnic dovedesc acasă aceiaș jertfire de sine, privesc plin de încredere într'un viitor apropiat mai fericit.

Atotputernicul binecuvinteze-ne mai departe, dându-ne putere și rezistență, pentruca să dobândim nu numai pentru Noi și credincioșii Noștri aliați ci și pentru toată omenirea pacea definitivă.

Viena, în 12 Faur 1918.

Seidler m. p.

Carol m. p.

Știri ultime.

București. Din Iași vine știrea că programul lui Averescu la compunerea noului minister este: **pacea cu puterile centrale.**

Cabinetul nou s'a compus în următorul mod: președinte generalul Averescu, externe Mișu, războiu generalul Iancovescu, lucrări publice generalul Culcer, culte Cantacuzeno, justiție Săbădeanu, finanțe Solchu, prefectul de poliție Filipescu.